

var et Skalkeskjul, en Paafugleham, hvori denne blonde Jupiter indsneg sig til de Skønne.

Da Færgen lagde til ved Nyborg og Folk strømmede til Landgangen, kom han igen hen til Damerne. Under det Paaskud, at der ingen Dragere var at faa, bemægtigede han sig deres Haandbagage, og trods Fru Berthas Indsigelser fulgte han dem over Landgangen som en Tjener.

Bagefter vilde han ogsaa hjælpe dem til at finde en god Plads i Toget, idet han haabede, at de vilde tilbyde ham Følgeskab, da han skulde samme Vej. Men udenfor en tom Kvindekupe standsede Fru Bertha og bad myndigt om sine Rejsesager. Begge Damerne steg op i Vognen uden at sige ham ordenlig Farvel engang. Meget slukøret søgte den galante Maler en Kupe i den anden Ende af Toget.

«Det er da en sær forskruet Person,» sagde Fru Bertha, da han var gaaet. »Og saa paatrængende. Man skulde næsten tro, han havde glemt, hvad der er passeret mellem jer.«

»Naa, det betød vist heller ikke saa meget.«

»Du kom dog temmelig opbragt hjem den Aften. Jeg kan huske, du kaldte det et Bølleoverfald paa aaben Gade.«

Jytte saae ud af Vinduet.

»Jeg tror nok, det kom mig temmelig overraskende. Jeg har forresten siden hørt, at det skal være hans